

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

עמותת נירים | עלון מס 11 | אוגוסט 2017

מוקדש לבוגרי צוות יהב

"צווג יהב היקר,

הצאתם אכבוש יעדים חדשים

שלא היו מוכרים עד כה בכפר הנוער נירים.

הוכחתם שגם השמיים אינם הגבול עבורכם.

גאה בכל אחד ואחד מכם"

יוסי חנניה, מנהל היה"ס נירים

כמה דברים שלא ידעתם על צוות יהב:

- 25 חניכים סיימו את מסלול נירים בהצלחה, 10 נערו ו-15 נערים.
- 25 סיימו 12 שנות לימוד.
- 23 נערים עם בגרות מלאה (92%) ל-2 הנותרים חסרות בחינות בודדות.
- לראשונה בנירים, חניך סיים 5 יחידות לימוד במקצוע תנ"ך.
- לראשונה בנירים, חניך שסיים את המסלול ממשיך למכינה בטכניון ומשם לעתודה בצבא.
- 2 חניכים הרחיבו 5 יחידות לימוד בשפה הרוסית.
- 6 חניכים למדו כסטודנטים בחוג לקרימנולוגיה במכללת גליל מערבי.
- 12 חניכים בחרו להתנדב לשנת שירות לפני הגיוס לצה"ל.
- 100% מהחניכים מיועדים להתגייס לשירות משמעותי.

שאיפה למצוינות!
ליכוד של רס"ל ניר קריצמן

בחודש יולי נפרדנו מצוות יהב בטקס מרגש, רגעים במילים מתוך הטקס:

הסיפור שלנו ממחיל אפני 3 שנים, כאשר אגם חניכי צוות יהב הצעגם אראשונה אנירים.
אסופה של נערים מחולאים שאיהדו אג דרכם כן אחד בדרכו. מלאים באכפחה, מיואשים מכל מי שהגייאש
מכם ובעיקר מעצמכם.

"צאג הפנימיה הנביעית שלי עוד שבוט גמ אגם געפיו אוני", "אלף אחד המשפחה שלי אין בקרוב זה גנטי"
"לא גצאיומו ה-3 שנים אקן נצק של 16 שנה", היו חלק מהמשפטים ששמעתי מחניכים במחיל הדרכ.

אך יום, יום, שעה, שעה, המשך שוש שנים עברנו ביחד על השינוי.
עוד מסע ועוד עלווה שלא נצמח, כיבוש פסגה ועוד פסגה. הישרדות, נפאים, אוספים אג השברים, גחושג
מסוקאות, גילוי של כוחות של חוצקות בקרוב ראשונה במתמטיקה...
אט אט האמונה בעצמכם הגמילה אחרת אנשמה.

חניכים אהובים שלנו: ראשית נציגי אומר שאני אוהב אגם. גרעו שאני גאה בגהאיך המשתדלי שעשיגם
ובמי שאגם היום. אגם הגשמות החלום החינוכי! אגם יוצאים מנירים אנשים ערכיים שסיימו אהיוג נטל
על החברה ואפילו יגרה מכך אגם היום במקום המעניד, אגם במקום של גרונה וקידום החברה בישאל.

נבו צמיה, ראש צוות יהב

יהב נפאים ונפאות, אגם גדולים מהחיים, עשיגם אג זה, ועשיגם אג זה בדרכ שלכם.

נפאגם אלף בעמים אבא קמגם אלף נאחג

הייגה אי הצכות, העוצע והכבוד אהיוג אגם במסע ההבקרות, הגפגמות ובנייג ה"אני" שלכם.

אנחנו יחד שוש שנים, מה לא עברנו ביחד...

כבינו, צחקנו, כעסנו, הגמבקנו, קיווינו, האמנו, אפעמים גמ נכשלונו אבא אלף פעם, אלף פעם לא ויגרנו.

בהיג הספר של נירים אמדגם הנכה מעבר אמוח הנאמד אמהני הקרוב. **אמדגם אנצוג, אשאלף,**

אהגאמף, אשאל עוד ועוד, אהיעזר, אעצוק, אנאוג אג האמח. אמדגם שאדס הוא אדס אלל הקדלי דג גצע ומינ.

יהבים ויהבות יקרים, אמדגם אלהיוג אצרח צו צכוג אבא גמ חובה ואמדגם שידע אין גבולות

אמדגם שאגם יכולים...

העבודה שלנו נעשגה ביחד. במהרות, בקרבה עם המורים, כשוגפים מלאים אדרכ ואשאיפוג

גודה אכם יהבים ויהבות גיבורים שלי, על כן מה שילמדגם אוני, שסמכגם עלי, שהכאגם אוני ושהכאגם איגי

בדרכ הזאג, בדרכ נירים.

ניריג שטיינמף, ממנכג צוות יהב

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

דמיונות / פ'. בוגר צוות יהב

השוטר לא מציאותי, זה סתם דמיונות,
הכל טוב סביב שקרים, רגשות, וים של מחשבות.
כמובן אני תמיד עם חיוך,
למרות שמבפנים, הכל אצלי הפוך.
בקצה הרחוב הולך לו ילד,
במבט שני הוא נראה קצת מוכר.
אולי זה אני לפני כמה שנים,
כנראה שהבנתי את הכל מזמן.

אני יושב ברחוב וחושב לי
אולי הגיוני, שהכל פה זמני.
אז עד מתי?
לא יכול כבר לחשוב בהיגיון,
מתבלבל, בין השפיות לשיגעון.
בקצה הרחוב הולך לו ילד
במבט שני, הוא נראה קצת מוכר.
אולי זה אני לפני כמה שנים,
וכנראה שאיבדתי גם את תחושת הזמן.
החיים שלי נראים כמו מרדף,
אחרי הכאב שבלתי נגמר.
אולי אי שם נמצא האושר,
אז תן לי ציר ניווט לשם.
כי אני כה מיואש, ואובד עצות בדרך
כי אני כה מבולבל ולא יודע לאן ללכת.
בכי של ימים ולילות,
אני לא מפסיק מנסה לנגב את הדמעות.
אך אני לא מספיק
הן זורמות כנהר המתבגר
וכתאום באמצע הדרך שוטר אותי עוצר.

שאלם אכואם, שמי יאאוד, בג 18 מנהריה ואני בנירים שנגייס ומודש. אני ארצה אספר אכס לאיי ועל הצוות שלי, אבא אגמיו מחני, מההגמלה.
הוכי הגרדשו בקיז חמש, נשאגני אגוד עם אמא שלי והקשר עם אבא נגק. הייגי יודה חסג הטחון ומסג אמוד שידרה שלא מאמינה בעצמה.
המצבה בהיג היה גדוע, כל שבוש היו ריביס ואלימות והמצבה הכאלי היה קשה - לא היו דברים הסיסיים.
בנוסף אזה, מסגרג היג הספר רק הוכיזה עוד מהדיומי העצמי שלי. לא גמכו ולא האמינו בי! אג הביטחון שלי הייגי צוהרג בקשרים לא ביאיים
ובסופו של דבר כל הסיטואציות היו הנכמות מוחר משנה מצבה דוח. **אלאחד מהסביבה הקרובה שלי לא גמך בי ולא העלה לי אג הביטחון**
שאלם בקיז חמש. אני הייגי ההורה של עצמי, לא ההורה הכי טוב כי עשיגי שטויג, אבא ככה גדאגי.
עצבגי לא בהיג הצורה הכי מכולג שיש, **אחרי גקופה שבה עברגי אגוד בדחוק, אצל מהרגו עד שהעלגי הסוף-אנירים.** אחרי כל הקשיים
והגסכואים שעברגי בדרך עד אנירים אחרגי לעצמי: "יאאוד גשמרי על עצמך שם". אבא זה לא קרה.
מצרגי על הדפוסים שלי. פגעגי בעצמי ובמהריי עצומ גרמגי אריביס, אברימות וזהשעיוג רק בקאל הרצונג והדחפים שלי.
זה המשיר פעמים רבות, ואז הציצו ועדוה מירום. שהעלגי אווערג המירום החמישיג, הוחלט שאני יעבור לשיג היג. שג המחלגי אהיין שבנירים
דוויס אג טובגי! אחרגי לעצמי שאני רוצה אהיוג הנאדג עצמאי והקרג. **אני רוצה אהיוג אמא. מודל אחיקוי. רופאה. מנגמג וככה מנגמג**
לא מנגמג אז אקמגי אג עצמי בשגי ידיים, אחרג הקשיים, אקמגי אחיוג על המיים שלי ומצרגי ההיגה עצומ יהה שקיבאו אוגי.
הגודה הנאשונה היא אכס הצוות גודה שמישלגם אוגי, גממכגם הי, חיבקגם ואהבגם.

גודה אסלן היג הספר שהאמגם בי גמ כשאני לא הייגי מאמינה בעצמי. **הכוכבגם והכוכבגם עצמי יש**
אי געודג בקיזג גודה אכל הסלן המדהים. כיוונגם אוגי והייגם מוכי בדרך שלי, מין מלאכים.
גודה אסמג שי עידו וכוני שנגמם אי גמושה של היג ושלא נגמם אי אהקיש אבד החקים וסופ"שיג. אגם
באמג המשפחה המאמגם הכי טובה שיש. **וגודה אחרונה, לא שכתגי אכבם, זה אר נעם ואך סיווני**
אגם כחו ההורים שלי, אמא ואבא, אחרג שזה עוסיג ומדריך אישי. נעקבגם אי אג הדמעות פעמים
רבות ואימדגם אוגי לא אווגר ואהימם על עצמי.
הכוכבגם והכוכבגם ההיג שלי- נירים, אני בג-אדגם נוכטיביג ואישה חסקה!

יאאוד הנרג צווג יהב

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

לכה טובה אמשחת נירים,

הלכה הנה אני עומד כאן נרגש. איך אפשר אסכם הכל אקופה כזו
מיוחדת מטאטא ובעיקר מעצימה.

המסע שהכרתם הוא מסע אישי אבל אחד ואחד
אגם סחבתם על גביכם המסעות אג הכאבים, חוויות לא נעימות מן
הימים הקשים ואחד אגם אהיפטר מהם ואהשאינם מאחז.

... אנחנו ההורים לא ידענו אג נפשנו, מה עושים?, אחי פונים?
ההתנדדות הייתה מהירה. הימים הפכו אילוף והילוף אימים.
לא הצלחנו אגפקד כהורים. אלו היו ימים קשים.

אמאנו פגשנו מאך שביון אמנו והציע לנו אג נירים...

אין ספק שהאיך ההסגלות היה אכזר ולא פשוט, חזנה הבינה הידיעה שאגה נשאר פה, רחוק אמנו הייתה
קשה ומכאיבה אך גם הייתה גקווה כי זו הבחירה הנכונה עבורך.

... שנה השינוי שהפגמת, שהה אגה הולך אגם מעצמך היא גמציג וביטוי אמה שנטע בקר כאן -
אגרום אנוער הסיכון, אהראו שאפשר גם אחרג ואהחור בדורך הנכונה.

ואכס הוגרים יקרים, אני יודע שמה שקיבאלם כאן המקום המדהים הנה לא יכולגם אקבל השום מקום אחי.
אולי לא שמתם אה אהל המקום הנה אלוהים שומר עלכם. כי לא האו אכאן סגם עובדים, האו אכאן מאאכים.

אני יודע וקטוח הוגרים יקרים שאגם מכאן הולכים לעשייה משמעותית המכינה, שנה השינוי ופצבא.
אגם גמחירו אמהרה וקצדול, אגם מלח הארץ! אגם דור העגיד!
אני גאה בכס, אוהה אכסם ובעיקר מאמין בכס.

אבא של דהי, צווג יהה.

צוות יהב, עלו והצליחו ♥ משפחת נירים

www.nirim.org

חפשו אותנו ב-
'עמותת נירים'

עגלו לנו לטובה
נירים: www.round-up.org.il